

INTERNATIONAAL
Palestijnse studenten ondernemen

7

SOCIAAL
Stadstaks treedt in werking

9

STUDENT
KU Leuven slaat aan het bloggen

13

CULTUUR
Volgende week start Artefact

16

Beeld – Patroonsfeest

Vorige week mocht KU Leuven-rector Rik Torfs voor het eerst de eredoctoraten uitreiken op het jaarlijkse Patroonsfeest van de universiteit. Het thema dit jaar was armoede. **Berichtgeving op pagina 4** (Foto: Kwong Gueng To)

Win een iPad Mini. Zie pagina 14

ONDERWIJSWERELD MAAKT VRAGENLIJSTJE VOOR VLAAMSE REGERING

Meer geld, minder regels

De Vlaamse adviesraad voor het onderwijs vindt dat de nieuwe Vlaamse regering moet zorgen voor meer geld, meer vrijheid en meer overleg. De bevoegdheden Innovatie en Onderwijs moeten volgens sommige instellingen ondergebracht worden bij één minister.

Verkiezingen

JENS CARDINAELS

De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor), die de Vlaamse regering adviseert over onderwijs, heeft een memorandum -

een lijst met aanbevelingen - gemaakt voor de nieuwe Vlaamse regering die na de verkiezingen van 25 mei aan de slag gaat.

1. Financiering

De Vlor hoopt dat de nieuwe regering voldoende geld in het onderwijs zal blijven investeren. "We zijn ons be-

wust van de budgettaire uitdagingen, maar onderwijs is een maatschappelijke sleutelsector," staat te lezen in het memorandum.

"We vrezen extra besparingen in het onderwijs in de volgende legislatuur," zegt Johan Veeckman, de voorzitter van de Raad Hoger Onderwijs van de Vlor. "Bovendien is er vandaag in het hoger onderwijs al een lineaire besparing van iets meer dan één procent of 16,5 miljoen euro per jaar."

De huidige regering heeft geld vrijgemaakt voor meer professoren en de universiteiten krijgen extra geld voor enkele hogeschoolrichtingen die dit jaar naar de universiteit zijn verhuisd. "Maar dat is niet genoeg," aldus Veeckman.

Zo is er volgens de Vlor meer geld nodig voor infrastructuur. "Het

"Wij moeten continu rapporteren en we worden voortdurend gecontroleerd door de overheid"

JOHAN VEECKMAN (VLOR)

aantal studenten aan hogescholen is in de afgelopen tien jaar met veertig procent toegenomen. Ook de universiteiten zijn gegroeid. Er moeten dus meer gebouwen komen. Maar ook de kwaliteit van

de bestaande infrastructuur moet omhoog. Sommige instellingen hebben niet de middelen om verouderde infrastructuur te renoveren."

Vervolg op pagina 3

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

Lastdieren en lustdieren

“Een op twee nieuwe proffen moet vrouw zijn in Leuven,” kopten verschillende kranten enkele weken geleden. Misschien was dat bericht u ontgaan, maar dat weze vergeven in tijden van examens.

Zoals te verwachten regende het reacties over doorgeslagen feminisme. Beloftevolle jonge wetenschappers zouden baan moeten ruimen omdat hun collega verderop de gang toevallig een vagina heeft!

Journalisten durven al eens kort door de bocht en straf te koppen. *Mea culpa. Mea maxima culpa.* In praktijk zijn er geen quota ingevoerd, en zal de sterkste kandidaat winnen.

Dat laatste lijkt vanzelfsprekend voor de zelfverklaarde antifeministen, maar was dat vooralsnog niet. De beoordelingscommissies die professoren aanstellen zijn beruchte bastions van al wat oud, wit en een man is. Niet zelden zijn ze een poel van seksisme en homofobie, als we getuigen mogen geloven. Sowieso blijkt uit onderzoek ter zake dat wie aanstelt en aanneemt, vooral kandidaten met zijn (en af en toe haar) eigen profiel verkiest.

Vorig jaar nog bracht *Veto* het onthutsende verhaal van professor Sarah Bracke. Deze godsdienstsocioloog was internationaal geprezen, maar werd door haar beoordelingscommissie de deur gewezen. Ironisch genoeg meende die laatste dat Bracke in haar onderzoek te veel aandacht aan genderproblematiek gaf. Ondertussen onderzoekt en doceert Bracke aan Harvard.

Braindrain die we ons niet kunnen veroorloven als we pretenderen een kennismaatschappij te zijn. Daarom is het ronduit problematisch dat slechts dertien procent van de gewone hoogleraren vrouw is, waar mannen vorig jaar minder dan de helft van de afstuderende masters uitmaakten.

Volgens onze rector moet de universiteit een vrijhaven in de samenleving zijn, waar plaats is voor twijfel en debat. Gelijk heeft hij, maar daarvoor is academisch personeel met een weelde aan ervaringen en perspectieven nodig. Die diversiteit begint bij meer vrouwen achter de kathedraal. Om nog maar te zwijgen over de lotgevallen van studenten en academici van allochtone afkomst in het Vlaamse hoger onderwijs.

Dat genderactieplan is het begin van een oplossing, waarvoor de ploeg van rector Rik Torfs de nodige pluimen op haar hoed mag steken. Torfs getuigde eerder al van de nodige moed toen hij professor Katlijn Malfliet aanstelde als vicerektor Duurzaamheid en Diversiteit, wat niet overal op applaus werd onthaald. Die veteraan van de vrouwenbeweging wil met haar plan onder andere de samenstelling van de beoordelingscommissies grondig door elkaar schudden.

Natuurlijk zijn de maatregelen niet zaligmakend. Ondanks populaire stellingnames (vaak van blanke middenklasse mannen), als zou feminisme passé zijn, blijven vrouwen in onze samenleving wel degelijk een tweederangsrol spelen. Of het nu gaat om reclamefolders voor speelgoedwinkels of videoclips: vrouwen blijven huishoudelijke lastdieren en lustdieren.

Hopelijk belanden we ooit in een samenleving waar geslacht en gender even irrelevant zijn als ras vandaag. Waar mensen bovenal mensen mogen zijn. Tot dan kunnen we ons alvast verheugen dat er daar wat beweegt in de Naamsestraat 22.

SAM RIJNDERS

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver.

#veto **debat** Moet de giscorrectie afgeschaft worden?

De giscorrectie, een manier om meerkeuze-examens te verbeteren, werd recent in Gent afgeschaft. Moet ze in Leuven ook afgeschaft of aangepast worden? **EVA SCHALBROECK**

Victor Mazereel (Medica)

“Medica heeft bezwaren tegen het gebruik van de giscorrectie bij meerkeuze-examens. De discussie hierover moet wel nog worden gevoerd, waardoor wij nog geen officieel standpunt hebben.”

“Wij gaan met de groep Biomedische Wetenschappen een werkgroep oprichten om heel de kwestie ten gronde te bespreken en een gezamenlijk standpunt naar voor te schuiven.”

“Onder onze studenten zijn de meningen verdeeld, maar ook zij hebben hun vragen bij het systeem dat nu gehanteerd wordt. Studies hebben namelijk bewezen dat door de giscorrectie risiconemers beloond worden. Problematisch is dat risicovol gedrag gestimuleerd wordt, waardoor hoofdzakelijk meisjes benadeeld worden, omdat aangetoond is dat zij minder geneigd zijn om te gokken.”

“Met meerkeuze-examens op zich hebben we geen probleem: die mogen voor ons zeker behouden blijven. Een aanpassing van het systeem van giscorrectie kan volgens ons wel interessant zijn. Wij denken dat er toch betere alternatieven bestaan voor de huidige vorm van giscorrectie: het kan eventueel afgeschaft worden of op een andere manier toegepast worden.”

“Het debat is al enkele malen aan bod gekomen, maar dat heeft nog geen uitsluitsel opgeleverd. Nu dat de Studentenraad KU Leuven de giscorrectie in vraag stelt, willen we dan ook het debat via de Studentenraad voeren, zodat de kwestie universitair aangepakt kan worden.”

Sociale media

Simon Van Hijfte, Voorzitter Algemene Studentenraad HUB-KAHO (Via Facebook, 2 likes):

Ik heb meer problemen met multiplechoice-examens dan met de giscorrectie. Het is quasi onmogelijk om competenties grondig te testen op die manier, zeker op masterniveau!

Floriane Hernalsteens (Economika)

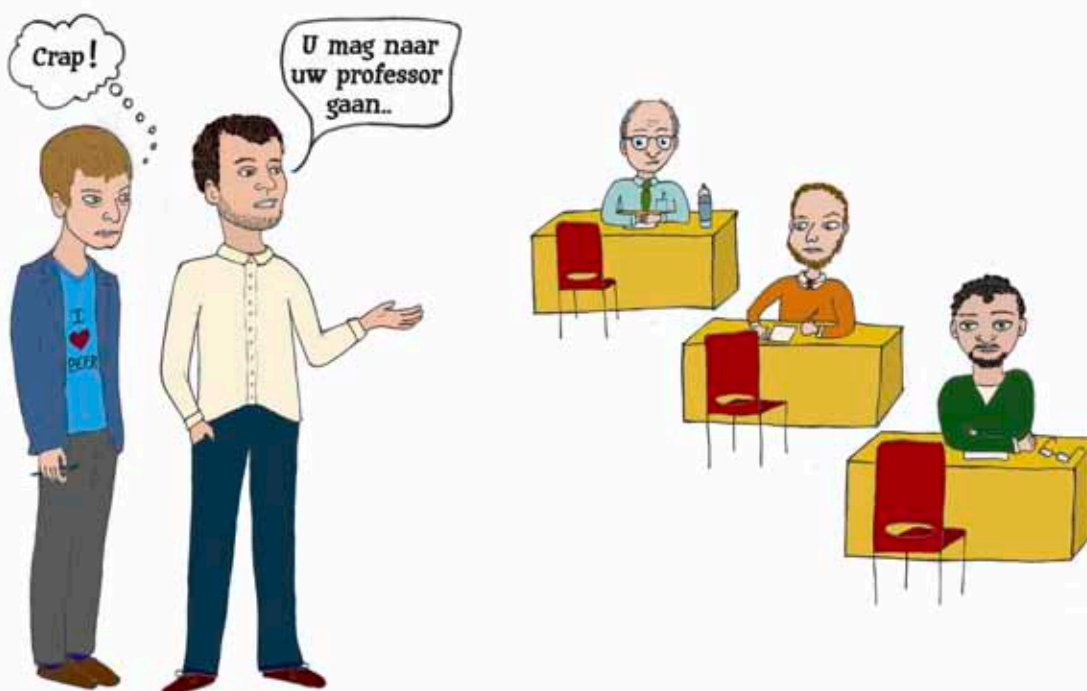
“Wij blijven voor het behoud van de giscorrectie. Volgens ons is het huidige systeem niet ideaal, maar wel het beste van alle systemen die gehanteerd worden.”

“Het nieuwe systeem in Gent vinden we zeker niet beter, omdat dat systeem willekeurig gokken aanmoedigt in plaats van een beredeneerde keuze te stimuleren. Zeker in ons vakgebied moet je durven een berekend risico te nemen en dat is net wat men met de giscorrectie wil bereiken.”

“Wat we wel willen zien is meer variatie in de vormen van examinering. Meerkeuze-examens worden vaak zeker in het eerste jaar aan de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen toegepast omdat het mogelijk maakt om op een efficiënte manier de grote hoeveelheid examens te verbeteren. Studenten die niet goed zijn in gokken worden dus benadeeld. Zij scoren misschien wel beter op een mondeling examen, maar krijgen met het huidig systeem daar de kans niet toe. Binnen één examen zou er naast meerkeuzevragen ook ruimte moeten zijn voor open vragen en mondelinge vragen.”

“Hoe onze studenten er over denken weten we niet precies, maar ik denk dat velen er in hun eerste jaar van afzien. Op lange termijn geraken ze er wel aan gewend, maar meer variatie zou wel welkom zijn.”

Voor enkelen onder ons houdt elk examen wel een beetje gissen in:

Karolien Favoreel

VRAAG VAN DEZE WEEK

MOGEN LESSAMENVATTINGEN ONLINE GEDEELD WORDEN?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Onderwijs

Onderwijswereld maakt vragenlijstje voor Vlaamse regering

Vervolg voorpagina

2. Autonomie

Een andere eis is meer vrijheid voor de onderwijsinstellingen. De laatste jaren klagen universiteiten vaak over te veel overheidsregels. "In de laatste vijf jaar is de regeldrift en de administratie toegenomen. De overheid heeft weinig vertrouwen in haar onderwijsinstellingen," zegt Veeckman. "Wij moeten continu rapporteren en we worden voortdurend gecontroleerd. We hebben weinig ruimte om initiatief te nemen. Door de inhoudelijke sturing van het beleid blijft er weinig ruimte over om eigen initiatieven te organiseren."

Veeckman zegt dat het hoger onderwijs wel verantwoording wil afleggen. "Die plicht hebben we, omdat we met overheidsgeld werken. Maar de talloze procedures en regels getuigen van weinig vertrouwen."

3. Besluitvorming

Ook op het vlak van besluitvorming is er verbetering mogelijk, vindt de Vlor. Ze wil dat de regering beleidsvoorstellen en beslissingen meer aftoetst bij alle betrokkenen. "De minister (*van Onderwijs, Pascal Smet (sp.a), red.*) neemt allerlei maatregelen, maar daarbij hanteert hij niet altijd de kwaliteitszorg die de

.....

"Vaak klinkt de klacht dat de minister zijn strategische raad te laat of liever niet consulteert"

.....

JOHAN VEECKMAN (VLOR)

onderwijsinstellingen hanteren," zegt Veeckman. "De effecten van een beslissing moeten beter worden gemeten. Alle betrokken partijen moeten het project kunnen evalueren. Vaak klinkt in de Vlor de klacht dat de minister zijn strategische raad voor het onderwijs (*de Vlor, red.*) te laat of liever niet consulteert."

Veel instellingen willen dat de bevoegdheden Innovatie en Onderwijs bij één minister worden ondergebracht. "Onderzoek en onderwijs zijn de kern van het hoger onderwijs.

Ze horen bij elkaar," zegt Veeckman. "Nu zitten ze bij verschillende ministers (*respectievelijk Ingrid Lieten (sp.a) en Smet, red.*), die elk hun administratie hebben. Gelukkig kunnen ze het goed met elkaar vinden."

Verder wil de Vlor een betere toepassing van het zogenaamde subsidiariteitsprincipe. Dat houdt in dat beslissingen op het laagst mogelijk niveau worden genomen. "Er zijn Europese, federale en Vlaamse regels," legt Veeckman uit. "Vaak zijn er tussen de niveaus verschillen in regelgeving. De Europese regelgeving is dwingend en daardoor delft het Vlaams niveau meestal het onderspit."

4. Taal

Het huidige taalbeleid blijft voor wrevel zorgen bij de universiteiten en de hogescholen. Ze zijn ontevreden over de taaltest voor docenten, die door de overheid opgelegd werd. "De Vlor vraagt aan de toekomstige regering om het debat over de implementatie van de taalregeling opnieuw te openen," klinkt het in het memorandum.

"Iedereen vindt dat docenten de taal waarin ze doceren goed onder de knie moeten hebben. Maar de implementatie van de taalregeling kon beter," zegt Veeckman. "Ten eerste was de tijd die het hoger onder-

wijs kreeg om de regels te implementeren, veel te kort. Ten tweede zijn de regels te streng en zijn er geen overgangsmaatregelen met betrekking tot de validatie van ervaring geweest. Wie tien jaar in het Verenigd Koninkrijk heeft gewerkt, moet nog steeds een taaltest afleggen."

Het hoger onderwijs wil meer in het Engels kunnen lesgeven. "Uit de taalregels blijkt duidelijk hoe weinig autonomie de universiteiten en de hogescholen krijgen," aldus Veeckman. "6 procent van de bacheloropleidingen en 35 procent van de masteropleidingen mogen in het Engels georganiseerd worden. Maar de onderwijsinstellingen weten niet wanneer die percentages gehaald worden. Het is contradictorisch dat de regering van de instellingen eist dat 33 procent van de studenten op Erasmus moet gaan, terwijl ze weet dat er evenveel buitenlandse studenten moeten worden ontvangen. Die doelstelling is moeilijk te halen door onder andere de beperking op Engelstalige programma's."

De Vlor is de officiële adviesraad voor het onderwijs van de Vlaamse regering. Alle betrokkenen uit het onderwijs - universiteiten, scholen, ouders, studenten... - zijn erin vertegenwoordigd.

Hallo! We kennen mekaar nog niet, maar wees gerust: lang zal dat niet duren. Aan de KHLeuven weten we namelijk graag wie onze studenten zijn en begeleiden we ze om hun talenten ten volle te ontwikkelen. Laten we elkaars talenten ontdekken op de infodagen, de openlesdagen, de SID-ins, op www.khleuven.be en uiteraard: op onze hogeschool. Tot gauw?

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Onderwijs

EREDOCTORATEN PATROONSFEEST

PATROONSFEEST IN HET TEKEN VAN ARMOEDE

“Voedingsbedrijven zijn nieuwe kwaad”

Vorige week kregen vier mensen op het Patroonsfeest van de KU Leuven een eredoctoraat voor hun bijdrage aan de strijd tegen armoede. Rector Rik Torfs wil het Patroonsfeest volgend jaar licht aanpassen.

JENS CARDINAELS (FOTO'S KWONG GUENG TO)

Een beetje skiën in de sneeuw? Een beetje zonnen in de zon? Studenten deden het vorige week massaal, maar voor de professoren was het andere koek. Zij moesten volop examens verbeteren. Gelukkig startte de week ook voor hen met een eerder ontspannen activiteit: het jaarlijkse Patroonsfeest van de universiteit.

Op die dag reikt de KU Leuven eredoctoraten uit aan mensen die een verdienste heb-

ben geleverd aan de maatschappij. Dit jaar was het overkoepelende thema armoede.

De eredoctoren kregen hun eredoctoraat van KU Leuven-rector Rik Torfs. De eredoctorandi en hun promotoren hielden uitgebreide speeches over armoede. Nadien volgde een receptie en mochten de eredoctoren op locatie dineren in de Faculty Club in het Begijnhof.

De eredoctoren zijn actief in verschillende domeinen, maar allemaal strijden ze op hun manier tegen armoede. Een interview met eredoctor Abhijit Banerjee kunt u lezen op pagina 8. De andere eredoctoren stellen we hier voor.

“We moeten onze leiders zeggen dat er meer is dan economische groei”

EREDOCTOR MICHAEL MARMOT

Patroonsfeest volgend jaar vernieuwd

Het is de laatste keer dat het Patroonsfeest een overkoepelend thema heeft, vertelt rector Rik Torfs. “Op den duur raken de thema's op,” argumenteert Torfs. “Bovendien is een overkoepelend thema een beperking: een aantal mensen die bekroning verdienen, kunnen niet worden bekroond omdat ze niet binnen het thema passen. Bovendien is het mogelijk dat iemand een eredoctoraat krijgt, terwijl hij of zij in gewone omstandigheden geen eredoctoraat zou krijgen. Voor de duidelijkheid: dat is dit jaar niet gebeurd.”

“De eredoctoren van de volgende jaren zullen uiteraard het algemeen belang dienen,” zegt Torfs. “We zullen er ook voor zorgen dat er een rode draad loopt tussen de eredoctoren.”

Het wegvallen van het thema zal volgend jaar wellicht niet de enige verandering zijn. Torfs en zijn vicerectoren denken er ook aan om de studenten meer te betrekken. “Het Patroonsfeest valt in de lesvrije week, wanneer veel studenten niet in Leuven zijn. Daar moeten we eens over nadenken.”

“Bovendien is het een goed idee om de studentenvertegenwoordigers een kans te geven om een eredoctor voor te stellen,” zegt Torfs. “Het was de bedoeling dat dat dit jaar al zou gebeuren, maar dat is niet doorgegaan. De studenten stelden Lesley-Anne Knight (de oud-ceo van Caritas International, red.) voor, maar ze was niet beschikbaar.” (jc)

Fiona Stanley

De Australische Fiona Stanley houdt zich bezig met kinder- en moedergeneeskunde. Door preventieve actie zet Stanley zich in voor de gezondheidstoestand van jonge kinderen. Dat doet ze door gegevens te

verzamelen over onder andere hersenverlamming en aangeboren afwijkingen. Ze zou vorig jaar al een eredoctoraat krijgen, maar dat ging niet door door familiale omstandigheden.

“Het belangrijkste dat ik doe, is meten. Met data over gezondheids- en sociale problemen bij kinderen kun je veel doen,” vertelt Stanley.

Preventie is belangrijk. “Het is hatelijk als je wacht tot het te laat is. Een klassiek voorbeeld is zelfmoord onder jongeren. Dat probleem moet je al in de kindertijd aanpakken.”

Stanley heeft kritiek op politici en de lobby van de voedingssector. “Politici appreciëren het wanneer ik hun data geef. Maar ze worden verslagen door het hier en nu. De grote, lobbyende voedingsbedrijven zijn het nieuwe kwaad geworden. Zij zijn de nieuwe tabak. Politici zijn te hard beïnvloed door grote bedrijven, vooral door bedrijven die slecht zijn voor jonge kinderen. Coca-Cola en andere voedingsconcerns doen alleen maar alsof ze de gezondheid van kinderen willen verbeteren.”

Ironisch genoeg kreeg Margaret Bath, een topvrouw van de voedingsgroep Kellogg Company, enkele maanden geleden nog een eredoctoraat van de KU Leuven.

Michael Marmot

De Britse epidemioloog Michael Marmot doet onderzoek naar het verband tussen sociale ongelijkheid en gezondheid. Zo bleek uit een onderzoek van hem dat ambtenaren die hoger in de hiërarchie staan, gezonder zijn.

“In België leven rijken gemiddeld 18 jaar langer dan armen,” zei Marmot in zijn speech. “In Glas-

gow worden arme mannen gemiddeld 54 jaar. De rijke, die even verderop leven, worden gemiddeld 82 jaar. Armen sterven niet omdat ze te weinig voedsel of te weinig water hebben, maar omdat ze meer te maken krijgen met geweld, alcohol en hartziekten. Ik voer onderzoek naar de sociale aspecten die onze gezondheid bepalen.”

Met zijn onderzoek wil hij politici aanzetten tot actie. “Politici vinden dat de universiteit er is voor economische groei. Maar ik ging naar de universiteit om te kunnen onderzoeken en om mensen te helpen. We moeten onze leiders zeggen dat er meer is dan economische groei.”

Neera Adarkar

De Indische architecte Neera Adarkar probeert via architectuur de positie van armen en vrouwen in de Indische hoofdstad Mumbai te versterken. “Een huis is veel meer dan vier muren en een dak,” zegt Adarkar. “Huizen bieden

bescherming, water en elektriciteit. Als je verstandig omgaat met gebouwen, kun je het verschil maken.”

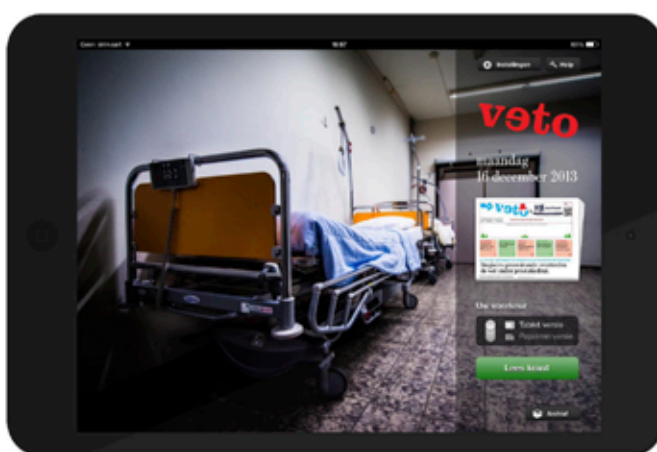
Adarkar schenkt extra aandacht aan de positie van de vrouw. Ze pleit ervoor om werk en wonen te scheiden. “Vaak werken Indische vrouwen thuis. Dat is niet ideaal. In de wijk waarin ze wonen zou er een apart gebouw moeten zijn om te werken. Op die manier hebben de vrouwen sociaal contact. Dat geeft hen de kracht om te vechten tegen ongelijkheid.”

Ook een gazet moet meegaan met zijn tijd

Veto op iPad

De nieuwe Veto-app is speciaal op maat gemaakt van de iPad (Mini) en van de iPad-hebbende lezer. Geen vervelende zoombewegingen, maar wel een intuïtieve interface, die speciaal werd ontworpen voor tablets. Met extra foto's en grafieken.

Gratis te downloaden via

 www.veto.be

 [@veto_be](https://twitter.com/veto_be)

 [/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven)

veto

Win een iPad Mini. Zie pagina 14

Internationaal

THE SCHOOL OF SOCIAL ENTREPRENEURSHIP

Palestijnse en Leuvense studenten rond sociaal ondernemen

Van 3 tot en met 9 februari 2014 vond in Leuven een bijzonder project plaats: een groep van tien Palestijnse en tien Leuvense studenten sloegen de handen in elkaar om het concept van sociaal ondernemen nieuw leven in te blazen.

FRANK PIETERMAAT

The School of Social Entrepreneurship (SSE) is een één week durende uitwisseling tussen Europeanen en Palestijnen tussen 18 en 25 jaar. Het initiatief is een samenwerking tussen AEGEE Leuven en het Sharek Youth Forum uit Palestina, waarbij sociaal ondernemerschap centraal staat. De bedoeling is om te leren hoe het is om zelf een zaak op te starten, zowel in Palestina als

in de EU, en daarbij te kijken naar de uitdagingen waarmee je geconfronteerd wordt.

Om de sociale dimensie van het ondernemerschap onder de aandacht te brengen, werden er workshops, discussies en vrijwilligerswerk in de sociale sector georganiseerd. Naast het harde werk vonden er een resem culturele activiteiten plaats, met onder meer een Palestijnse avond en een Belgische avond.

Valérie Boiten, coördinator voor AEGEE Leuven, legt uit hoe het project tot stand kwam. "AEGEE is actief binnen Europa en concentreert zich hoofdzakelijk op uitwisselingen. Ik ben in juni naar Palestina geweest samen met andere Europese jeugdwerkers om daar in contact te komen met Palestijnse organisaties en een soort partnerschap op te starten. Zo heb ik daar iemand van Sharek Youth Forum ontmoet."

"We kregen het idee om de School of Social Entrepreneurship op te starten," vervolgt Valérie. "Na heel wat planning hebben we het project ingediend bij de Europese Unie voor een beurs. In november kregen we groen licht en zijn we alles beginnen te organiseren."

AEGEE Leuven

AEGEE Leuven maakt deel uit van AEGEE Europe, dat studenten over meer dan 200 steden in Europa verbindt. De organisatie probeert om studenten met verschillende talen en culturen samen te brengen en zo te werken aan een eengemaakt Europa. Conferenties, seminars, uitwisselingen maken deel uit van de brede waaier aan activiteiten die AEGEE jaarlijks organiseert.

De School of Social Entrepreneurship wordt voor een groot deel gefinancierd door de Europese Unie en haar Youth In Actionprogramma. Dat maakt deel uit van het nieuwe Eras-

Internationaal

ontmoeten elkaar

mus+ (Veto 18 november 2013), dat zin voor Europees burgerschap wil promoten onder jongeren. Daarbij ondersteunt het projecten om mobiliteit binnen en buiten EU-grenzen voor jongeren mogelijk te maken.

"Door dat programma zijn de Palestijnse studenten volledig gratis naar hier kunnen komen," vertelt Valérie. "Hun kosten worden deels door hun organisatie en deels door de EU betaald. Wij krijgen een bedrag van 37 euro per deelnemer per dag voor eten en accommodatie."

De Palestijnse studenten maken deel uit van het project Tamayyaz. Dat is een samenwerking tussen verschillende sectoren in Palestina, waaronder de privésector, de academische sector en het maatschappelijk middenveld. "Organisaties thuis wilden een

programma om studenten te verbeteren en ze, naast theoretische kennis, ook praktische vaardigheden aan te leren die ze nodig hebben om later aan een job te geraken," aldus Dima Hanania, coördinator voor het Sharek Youth Forum.

Jongerenwerkloosheid

Uit een groep van 56 werden uiteindelijk 10 Palestijnse studenten gekozen om deel te nemen aan het project. Dat de studenten gemotiveerd zijn, blijkt uit een groepsgesprek dat we met hen hadden op donderdagmiddag. "Voor ons is het een uitgelezen kans om onze kennis te vergroten over de Belgische cultuur en de Europese in het algemeen. Je leert nieuwe mensen kennen en maakt nieuwe vrienden. Het is een complete ervaring waarbij je veel wint," aldus een van de studenten.

Ook de workshops vallen zeer in de smaak: "We hebben verschillende soorten workshops. Sommige sessies zijn heel formeel en behandelen serieuze zaken en sommige zijn meer informeel. Die laatste zorgen voor heel open conversaties. Het geeft je de kans om je gedacht te zeggen, zonder schrik te hebben om je mening te laten horen."

Door de hevige conflicten kampt Palestina met een hoge werkloosheid onder jongeren, bijna 39 procent in 2012. Daarom zijn initia-

"Dit is geen manier om Palestina te ontvluchten"

tieven zoals deze zeer welgekomen. "Het geeft ons zeker voordelen," vertelt een studente. "Zulke programma's zijn een meerwaarde op je cv. Bedrijven kijken niet alleen naar het onderwijsaspect van je cv maar ook naar vaardigheden en andere toevoegingen die andere studenten niet hebben. Ook het internationale aspect van de ervaring speelt een rol."

"Het is geen manier om Palestina te ontvluchten," stelt een andere student. "Integendeel, met de nieuwe ervaringen en vaardigheden hopen we net om meer kans te hebben op een job wanneer we terugkeren."

Sharek Youth Forum

Het Palestijnse Center for Youth Economic Empowerment (CYEE) maakt deel uit van het Sharek Youth Forum. Het is een non-profitorganisatie die jonge Palestijnen een onafhankelijke en duurzame toekomst wil laten bewerkstelligen. Vanaf 2004 wordt er in Palestina sterk gewerkt aan economische versterking met een aantal programma's, waaronder de CYEE sinds 2011.

Het CYEE probeert problemen als jongerenwerkloosheid te counteren met projecten die studenten vaardigheden bijbrengen gericht op sociaal ondernemen, die nuttig zijn voor de arbeidsmarkt. Zo hoopt ze dat studenten leren om zichzelf competitief op de markt te kunnen opstellen.

Andrew Snowball

ONLINE LESSEN NIET VOOR IEDEREEN EVEN TOEGANKELIJK

Iedereen aan de MOOC's?

Massive Open Online Courses (MOOC's) zijn de Facebook van de universiteiten: laagdrempelig, gratis en in geen tijd veel likes. En wat meer is: iedereen kan eraan deelnemen. Maar waarom zijn de deelnemers dan vooral hoogopgeleide westerlingen? En kunnen we daar iets aan doen?

SARAH VAN BULCK

In 2011 organiseerde de prestigieuze Universiteit van Stanford een gratis online college over artificiële intelligentie. 160.000 geïnteresseerden schreven zich in, meer dan tien keer de volledige populatie van studenten. MOOC's boomen dus in al hun aspecten: ze zijn groots, gratis, internationaal en hebben het prestige van topuniversiteiten achter zich. Democratisch onderwijs dus, of: Ivy League *all around the globe*. Ook de grote platforms doen hun best MOOC's voor te stellen als een product van goede wil en idealisme. Udacity spreekt op haar website zelfs over hoger onderwijs als een mensenrecht. Wie echter gebruik wil maken van het netwerk van MOOC's moet wel beschikken over internet én een stevige vooropleiding hebben, wil hij het academische topniveau kunnen volgen.

Werkloos

De beoogde diversiteit blijkt lang niet zo spectaculair als verwacht bij de lancering van MOOC's. Dat toont een grootschalig onderzoek uit 2013, waarbij de University of

illusie te spreken van "open courses" zolang er geen wereldwijde toegang is tot internet en tot een degelijke basisopleiding. Of nog: MOOC's, ondanks al hun idealisme, zijn er voornamelijk voor diegenen die alles al hebben - de haves - en niet voor de achtergestelde have-nots.

MOOC's zijn in praktijk dus het verlengde van de collegebanken en niet die opwindende bijeenkomst van straatarme, ongeschoolde, maar briljante studenten. Hoe komt dat? Johan Evers van de Dienst Internationalisering van de KU Leuven weet het ook niet zeker. "MOOC's zitten in hun beginfase. We zitten echt nog in de *bubble* van de technologiehype. Dat trekt vaak eerst hoger opgeleide mannen. Hetzelfde geldt voor games, gsm's of tablets. Het zou best kunnen dat de groep van gebruikers diverser wordt."

Uitdagingen

Al zullen ook de MOOC's zelf naar alle waarschijnlijkheid een tandje bij moeten steken. "Het is een beetje de vraag of het huidige aanbod eigenlijk relevant is, zowel voor de westerse als de derde wereld," aldus Evers. "Ten eerste ligt de lat van voorkennis hoog, zowel omdat het meestal om specialistische onderwerpen gaat als gewoon al door het Engels, dat heel vaak de voertaal is. Ten tweede zijn de MOOC's nog altijd klassiek in kennisoverdracht: van docent naar student."

"En ten derde: ze zijn weinig geënt op lokale uitdagingen. Neem een student ergens in landelijk Oeganda. Hij volgt een specialistische cursus van een Amerikaanse topuniversiteit. En dan? Wat is de meerwaarde daarvan voor zijn plaatselijke context? Anderzijds merken we dat er wel potentieel in het concept zit. Langzaam komen er MOOC's in andere voertalen op, zoals in het Spaans. Dat biedt mogelijkheden voor bijvoorbeeld de Latijns-Amerikaanse wereld."

Bij dat alles lijkt het geen slecht idee de Angelsaksische benadering van hoger onderwijs in het achterhoofd te houden. Of: hoge inschrijvingsgelden vormen er voor studenten wel degelijk een bezwaar studies op topniveau te volgen. MOOC's, die dan wel open zijn, maar tot nog toe geen credits opleveren voor niet-ingeschreven studenten, kunnen die tweespalt nog zo mooi verdoezelen, wegnemen doet ze hem niet.

Beoogde diversiteit blijkt lang niet zo spectaculair als verwacht

Pennsylvania 35000 online studenten bevroeg. 80 procent van de deelnemers komt uit de zes procent best opgeleide groep van hun land, ongeacht of dat land tot de eerste dan wel derde wereld behoort. Slechts een kwart van de Amerikaanse deelnemers is jonger dan dertig en maar een kleine zes procent beschouwt zichzelf als werkloos. Anders gesteld: het is een

Doe de groentetas!

Elke maandag een verrassend biologisch groente- & fruitpakket

@ Alma 2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren.

www.kuleuven.be/groentetas

Sociaal

INTERVIEW **EREDOCTOR ABHIJIT BANERJEE**

“Beleid moet meer zijn dan met geld naar problemen gooien”

Kersvers eredoctor Abhijit Banerjee is zichtbaar vermoeid als we aan het interview beginnen. Hij is dan ook zowat de rockster van de armoedebestrijding: door zijn revolutionaire aanpak probeert hij gericht advies te geven aan overheden over armoedeprogramma's. Daarvoor vliegt hij de hele wereld rond.

KORNEEL DE SCHAMP

Abhijit Banerjee is professor aan het prestigieuze Massachusetts Institute of Technology (MIT). Zijn boek *Poor Economics: A Radical Rethinking of the Way to Fight Global Poverty* werd overladen door awards en in het Abdul Latif Jameel Poverty Action Lab probeert hij concrete aanbevelingen te doen aan allerhande overheden.

“Veel programma's worden uitgevoerd zonder enig bewijs dat ze werken”

In uw speech op het Patroonsfeest was u zeer optimistisch over de strijd tegen armoede. Denkt u dat het mogelijk is armoede uit te roeien?

Banerjee: «Ik denk dat het uitroeien van extreme armoede binnen ons bereik ligt. Natuurlijk zal het nooit helemaal nul procent zijn, dat kan nooit, maar we kunnen het zeker terugdringen tot onder de vijf procent.»

Is er dan geen mentaliteitsverandering nodig bij heel wat mensen?

Banerjee: «Het zal zeker moeite kosten, maar we hebben vooral een beter uitgedacht sociaal beleid nodig. We hebben een sociaal beleid nodig dat meer is dan met geld gooien naar problemen. Meer geld kan helpen, maar op zich kost het niet zoveel meer om armoede uit te roeien. Als we er ons echt achter zetten, dan kunnen we het doen. Het zal niet vanzelf gebeuren. We moeten er ons stevig voor inspannen, maar

op zich is het niet onoverkomelijk.»

Bewijzen

Wat denkt u dat de huidige overheden beter moeten doen?

Banerjee: «Ze moeten vooral even stoppen en nadenken over wat ze aan het doen zijn. Veel programma's worden uitgevoerd zonder enig bewijs dat ze werken. *And then they don't work.* We helpen overheden daarmee in ons Poverty Action Lab. Daar zorgen we dat beleidsmakers geconfronteerd worden met de bewijzen. Soms boeken we resultaten en zijn ze overtuigd. We nemen de stemmen van de wetenschappers en brengen die in contact met de overheden.»

«Er waren altijd al pogingen om bewijzen naar de buitenwereld te krijgen. Wij focussen vooral op bewijzen voor specifieke programma's. We zeggen waarom x werkt, maar ook waarom y niet helpt. Het scheiden van feiten en nonsens lijkt de belangrijkste rol van wetenschap volgens mij. Er wordt zoveel gezegd dat helemaal geen reden heeft om gezegd te worden, men verspreidt "feiten" die helemaal niet waar zijn.»

“Je kan niet op één dag alles in je eentje oplossen”

Wat denkt u dat India, het land waar u geboren bent, beter kan doen om zijn potentieel te benutten?

Banerjee: «India heeft een grote invloed op mijn leven gehad. Als je een econoom bent en je ziet dagelijks zoveel armoede zo dichtbij, dan beïnvloedt dat je sterk.»

«De Indiërs moeten zich vooral kritischer opstellen. *People need*

to ask more questions. Niet alleen over “waarom krijg ik dit niet?” maar over “waarom doet de overheid dit?”. De Indiërs zijn veel te tolerant voor het overheidsbeleid.»

Straffeloosheid

Is corruptie geen belangrijk probleem?

Banerjee: «Het is een belangrijk probleem, maar niet het belangrijkste. En het is zeker niet het enige. De meeste problemen hebben vooral te maken met straffeloosheid. De overheid blijft maar plannen maken die de problemen niet oplossen.

Burgers moeten vragen waarom ze dat doen. Er moet een intellectuele cultuur ontstaan die zich afvraagt of het beleid wel zin heeft.»

Tot slot: welk advies zou u geven aan studenten die een verschil willen maken in deze wereld?

Banerjee: «*Don't lose hope!* Benader het hele probleem ook altijd met geduld en nederigheid. Er is veel wat we kunnen doen, maar je kunt niet op één dag alles in je eentje oplossen. We kunnen enkel en alleen ons best doen.»

“Er wordt zoveel gezegd dat helemaal geen reden heeft om gezegd te worden”

Sociaal

BUDDYPROJECT HELPT KINDEREN LEREN

“Je leert een hele andere wereld kennen”

Jos en Jolien zijn allebei buddy's. Ze helpen leerlingen uit het lager en secundair onderwijs die extra aandacht nodig hebben. Allebei doen ze het met veel voldoening.

KORNEEL DE SCHAMP

Het vrolijke geluid van kinderlawaaï waait ons toe als we de speelplaats van basisschool De Mozaïek oversteken. Jos Cuypers is een gepensioneerde medewerker van de KU Leuven en komt hier twee dagen in de week helpen. “Ik ben gepensioneerd en wilde alleen die dingen doen die ik graag doe. Via een oproep in het tijdschrift *Seniorama* ben ik er in gestapt. Ik ben nochtans nooit leerkracht geweest.”

Ook Jolien Stuyven is een buddy, maar dan wel in het secundair onderwijs. Zij helpt jongeren in Don Bosco Groenveld. “Ik ben erbij geraakt via de lerarenopleiding van de KH Leuven. Bij onze stage moeten wij verplicht een aantal buddiesessies doen. Ik doe het nu ongeveer een jaar.”

Tijdens ons gesprek vouwt Jos een bootje voor een van de jongens. Hun huiswerk is af en nu mogen ze even spelen. Een jongetje klaagt hoe zijn vliegtuigje mislukt. “Maar gij kunt veel meer dan dat hé man!” horen we Jos bemoedigend zeggen. Het tekent de inzet van de buddy's. In de eerste plaats helpen de buddy's vooral met huiswerk. Jos: “Ik heb eigenlijk helemaal geen ervaring. Ik help gewoon de kindjes met hun huiswerk. Je hoeft daar geen genie voor te zijn. Een gepensioneerde heeft tijd. Het is zeer plezierig om kinderen te motiveren en hen iets te helpen leren.”

In het middelbaar gaat het er misschien iets intensiever aan toe. Jolien: “Als buddy begeleid je kinderen die het vaak wat lastiger hebben: een moeilijke thuissituatie, migranten of mensen die net uit het GON (*geïnte-*

greerd onderwijs, waar mensen met taalachterstand of een handicap les volgen in een gewone school, red.) komen. In principe is dat op het achtste lesuur: vaak wisselen de kinderen af tussen een dag zelfstudie en een dag studie met hun buddy.”

Jolien moet ook vaak een luisterend oor bieden. “Mensen gaan het Buddyprogramma heel snel reduceren tot huiswerkhulp, maar het is meer dan dat. Voor de leerlingen is het belangrijk dat er altijd iemand achter hen staat die in hen gelooft. Je moet hen elke week in zichzelf doen geloven,

.....

“Als je resultaat ziet, is dat heel fijn”

.....

maar uiteindelijk helpt het wel. Vaak hoor ik ook zeer schrijnende thuissituaties. Armoede, moedeloosheid... zaken waar je echt van schrikt dat ze in België gebeuren. Ik heb een ander stuk van de maatschappij leren kennen.”

Voldoening

Allebei halen ze erg veel voldoening uit hun werk. Jos: “Misschien is het nu niet te meten, maar ik hoop dat die kinderen dat meene-

men als een positieve ervaring. Ik hoop dat ik een verschil kan maken.”

Jolien: “Die kleine dingen zijn echt tof, zoals je leerling van maandag die op donderdag komt zeggen dat zijn toets heel goed gegaan is. In het begin had ik een leerling die echt niet graag kwam en koppig was omdat ze moest

komen van haar mama. Maar op den duur zag ik dat ze veel liever naar de buddy kwam. Je bouwt een band met hen op. Het was fijn te horen dat ze mij zal missen. Ook vraag ik me soms nog af hoe ze het doet, nu ik haar buddy niet meer ben. Je werkt samen aan iets, en als je resultaat ziet, is dat heel fijn.”

Zie ons eens übercool
wezen, bro's. Huiswerk
maken is tha bomb!
For shizzle !!

Karolien Favoreel

Stad verhoogt taksen op zoek naar vers geld

Ook het Leuvense stadsbestuur voelt de crisis. Daarom verhoogt ze de kottaks en tweedeverblijfstaks. Die laatste treft ook eigenaars van niet-vergunde studentenkoten.

SAM RIJNDERS

Om in Leuven koten te verhuren, moet je over een vergunning beschikken. Eenmaal die felbegeerde vergunning op zak, moet je jaarlijks per kamer een kottaks betalen. Die kottaks trekt het Leuvense stadsbestuur nu op van 75 euro naar 90 euro per kamer, aldus schepen van Studentenzaken Bieke Verlinden (sp.a).

Dat geld kan de Leuvense stadskas goed gebruiken, geeft Verlinden toe. “Vorig jaar hebben wij moeten besparen. We hebben geen personeel ontslagen en wilden onze dienstverlening garanderen en de gewone belastingen niet verhogen. Dus hebben we retributies verhoogd, zoals de kost van de vuilniszakken, het parkeergeld of de kottaks.”

Verlinden vindt het geen bezwaar dat kottaks de verhoogde kottaks zullen doorrekenen aan studenten, waardoor het stadsbe-

stuur een bevolkingsgroep treft die niet mag stemmen. “Wat studenten willen betalen, is een privézaak. De taks wordt geheven op de eigenaar.”

Illegale koten

De kottaks is niet de enige taks die het Leuvense stadsbestuur verhoogt: ook de tweedeverblijfstaks wordt opgetrokken van 650 naar 750 euro. Die taks moeten eigenaars van huizen waar niemand gedomicilieerd is of geen vergunde koten zijn betalen.

Vaak verhuren deze eigenaars koten zonder vergunning. Die illegale koten zijn het stadsbestuur al langer een doorn in het oog. “Zo wordt wonen onbetaalbaar voor jonge gezinnen,” alsnog Verlinden. “De huurprijzen voor huizen worden systematisch hoog gehouden omdat er lange tijd heel veel geld viel te verdienen. Tien studenten die elk 350 euro per

kamer betalen, leveren veel meer op dan een gezin.”

Veel eigenaars kunnen dan ook moeilijk aan de verleiding weerstaan om hun gezinswoning zonder vergunning op te delen in studentenkoten. Wie betrapt wordt, krijgt een proces-verbaal en moet de woning in zijn oorspronkelijke staat herstellen. “Daarvoor krijgt de eigenaar

.....

“Er viel lange tijd heel veel geld te verdienen met studentenkamers”

.....

BIEKE VERLINDEN, SCHEPEN VAN STUDENTENZAKEN (SP.A)

de tijd tot het volgende academiejaar, dus niemand kan zijn kot verliezen in het

midden van het jaar,” stelt Verlinden gerust.

Kotentekort

Studenten hebben er trouwens zelf baat bij om geen illegaal kot te huren. “Stel dat er een brand of een andere ramp is,” alsnog Verlinden, “dan moeten de hulpdiensten weten wie in die woning verondersteld wordt aanwezig te zijn.” Ook ziet de schepen een overlastprobleem. “Om een draagvlak voor studenten te creëren en de buurt zo aangenaam mogelijk te houden, moeten we weten waar studenten wonen.”

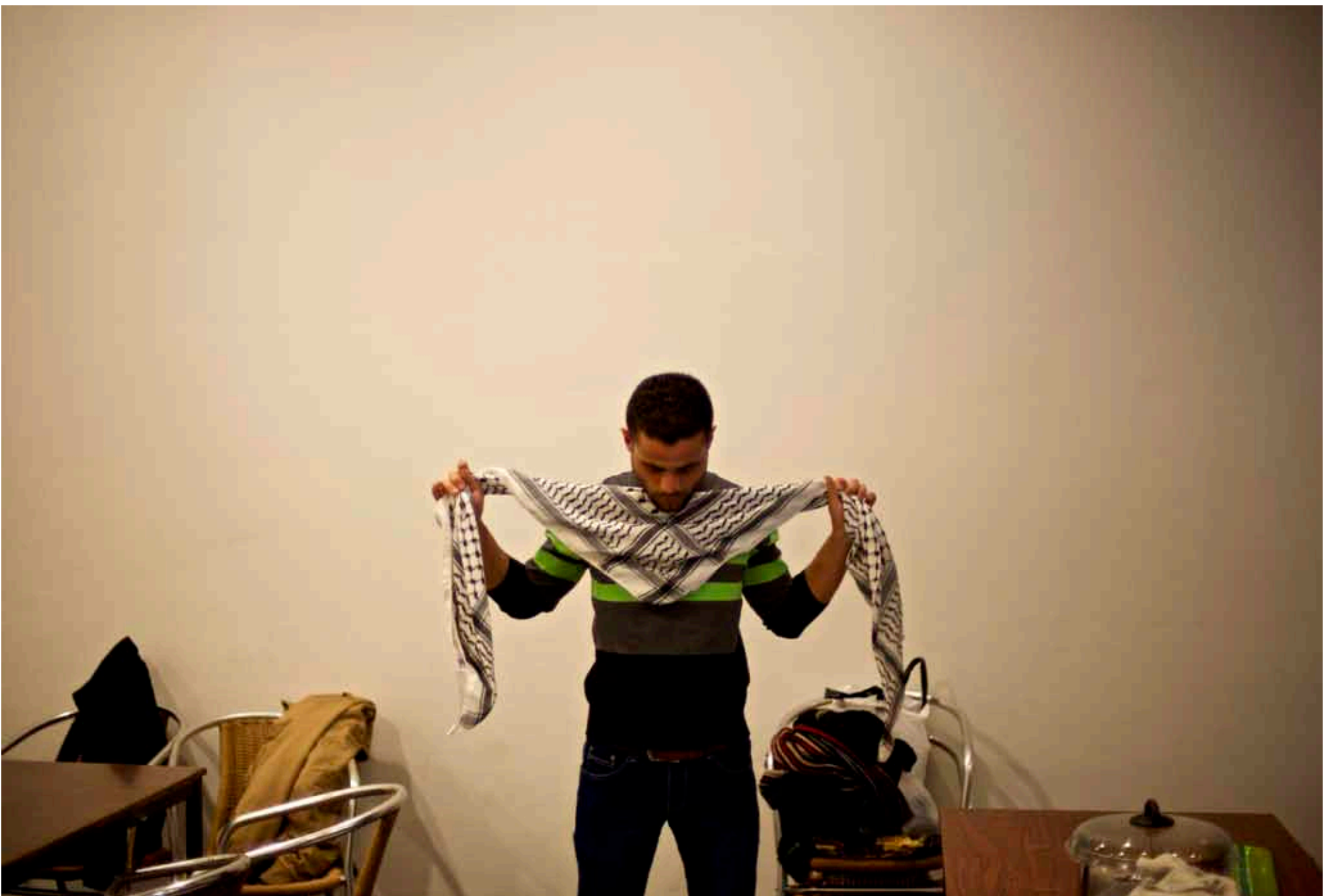
Kritische stemmen menen dat het onredelijk is om illegale koten aan te pakken zo lang er een tekort aan vergunde koten heerst. Dat klopt niet volgens Verlinden. “Er is geen kotentekort. We beseffen dat er tijdelijk nog problemen zijn en zetten studenten daarom nooit zomaar uit hun illegale kot.” Tegen 2016 wil het stadsbestuur 5.000 nieuwe koten realiseren. “Volgens gezamenlijke studies van de universiteit en de stad is de markt dan verzadigd.”

In het kader van de School of Social Entrepreneurship (zie p. 6) kwamen tien Palestijnse studenten naar Leuven. Naast het serieuze werk was er ook plaats voor ontspanning met onder meer een Palestijnse avond.

Gesteld

FOTO'S: ANDREW SNOWBALL

Sociaal

HET LEUVENS UNIVERSITEITSFONDS

“Wij vullen geen putten. Wij willen ambities realiseren”

Het Leuvense Universiteitsfonds is voor velen onbekend, maar door een groot aantal mensen wel bemind. Het is het centrale adviesorgaan voor mecenaat en sponsoring aan de KU Leuven.

FRANK PIETERMAAT

Een van de drijvende krachten achter het Leuvense Universiteitsfonds is directeur Isabel Penne. “Wij zijn de tussenpersoon tussen mensen die iets willen geven en professoren of afdelingen aan de universiteit die er iets mee kunnen doen,” vertelt zij. “We willen ervoor zorgen dat de professoren hun onderzoek kunnen doen en dat de mensen die willen schenken dat juridisch en fiscaal correct kunnen doen.”

Het grootste deel van de activiteiten van het Universiteitsfonds is adviserend. “Ongeveer 85 procent van wat er binnenkomt, wordt gewoon gegeven,” zegt Penne. “Daar hoeven we niet expliciet naar te vragen. Dat is fantastisch want het toont dat de KU Leuven een goede reputatie geniet.”

“Daarnaast komen er af en toe mensen naar ons die geld voor iets zoeken, maar geen idee hebben bij wie ze terecht kunnen. Dan maken we samen met die mensen een dossier op en proberen we proactief op zoek te gaan.”

Vertrouwen

Penne zit ondertussen lange tijd in het vak en heeft op internationaal vlak heel wat ervaring opgedaan. Zo ziet zij grote verschillen tussen België en bijvoorbeeld de Verenigde

Staten. “Wij zijn een jong fondsenwervend land. Mensen willen heel zeker weten waar hun geld naartoe gaat. Het is vaak zeer persoonlijk en zeer gericht en er wordt ook heel gericht en heel persoonlijk gerapporteerd wat er met het geld gebeurt. Vaak gaan mensen zo de naam van de persoon die ze eren aan een bepaald fonds geven,” aldus Penne. “In meer geavanceerde fondsenwervende landen zoals

.....
“Wij zijn nog een jong fondsenwervend land”

de Verenigde Staten is er veel meer *unrestricted giving*. Daar zeggen ze dat de universiteit mag doen wat ze wil met het gegeven geld omdat er zoveel vertrouwen heerst.”

“Toch komt dat bij ons ook af en toe voor,” vertelt Penne. “Zo was er afgelopen zomer een dame - ondertussen jammer genoeg overle-

den - die in haar testament een bedrag schonk aan de universiteit. Ze vertrouwde erop dat wij daar als universiteit goed mee zouden omgaan. Hoe langer we zullen werken, hoe vaker mensen dat wellicht zullen doen.”

De mensen die met een duidelijk doel schenken, zijn vaak familieleden van iemand met iets zeldzaams. “Ze willen niet dat iemand anders meemaakt wat zij meemaakt hebben of ze willen een oplossing vinden voor hun kind,” zegt Penne. Een voorbeeld daarvan zijn de “Vriendtjes tegen kanker”, studenten die geld inzamelen voor het onderzoek naar gynaecologische kankers na het overlijden van hun vriendin Evelien Devriendt.

“Al die mensen hebben hun eigen *community*, een hele grote puzzel van vriendengroepen en mensen die de persoon kenden of die zich kunnen vinden in dat project. Zo leren die mensen ook andere projecten kennen.”

Dat jongeren zich inzetten voor goede doelen is een trend die Penne is opgevallen. “Vroeger trokken de jongeren op de kerstmarkt een vreemd gezicht wanneer er geld ingezameld werd. Nu stopten ze en maakten ze er als het ware iets symbolisch van. Ook de acties voor de slachtoffers van tyfoon Haiyan (*die eind vorig jaar veel slachtoffers eiste op de Filipijnen, red.*) door de studenten tonen dat jongeren wel filantropisch zijn,” aldus Penne.

Het verzamelde geld heeft een zeer duidelijke functie. “Filantropisch geld is nooit om putten te vullen,” stelt Penne vastberaden. “Wij willen ambities realiseren. Met mece-naatsgeld kun je ambities vooropstellen, kunnen professoren zaken doen die ze al lang wil-

Karolien Wilmots

den proberen maar waar ze het geld niet voor hadden. Het mag nooit dienen ter vervanging van geld dat weggevallen is.”

De grootte van de schenking varieert vaak. “Sommige mensen moeten meer inspanningen doen om een stuk uit hun vermogen te geven,” aldus Penne. “Dat is het mooie hier: we hebben zowel mensen die echt hun best doen om iets te geven of die zich heel erg inspannen om geld bij elkaar te krijgen als mensen die gefortuneerd zijn.”

Het is niet moeilijk.

Het is gemakkelijk om voor Veto te schrijven of te fotograferen. Je hoeft geen ervaring te hebben. We zorgen voor een goede begeleiding, zodat je op een leuke manier bijleert.

Kom vrijblijvend naar onze redactievergadering. Elke vrijdag om 16 uur in 's-Meiersstraat 5 eerste verdieping. Het wordt tof!

Info-
sessie nieuwe
medewerkers op
dinsdag 18
februari om
20 uur

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

Available on the
App Store

Student

KU LEUVEN ZET IN OP SOCIALE MEDIA

Nieuw project KU Leuven Blogt moet discussiecultuur promoten

De KU Leuven heeft haar plaats gevonden in de wereld van de sociale media. Naast haar aanwezigheid op Facebook, Twitter en Instagram kwam de KU Leuven Nieuwsdienst nu ook met KU Leuven Blogt, een discussieplatform voor studenten en professoren.

KORNEEL DE SCHAMP

KU Leuven Blogt staat ondertussen een maand online en blijkt aan te slaan. Sarah Somers, verantwoordelijk voor sociale media bij de Nieuwsdienst van de KU Leuven, geeft tekst en uitleg. "We hebben ondertussen zo'n 33.000 views. Studenten en professoren

"Kritiek heeft zeker zijn plaats"

SARAH SOMERS
(COMMUNICATIEDIENST KU LEUVEN)

blijven ook blogs insturen. We moesten veel minder zelf mensen contacteren dan we gedacht hadden."

De bedoeling is dat er een discussieplatform wordt uitgebouwd. Somers: "Het is een blogsite voor personeel en studenten van de KU Leuven waar ze met hun mening terecht kunnen. Enerzijds kunnen er teksten komen over wat er leeft aan de universiteit, zoals een stu-

dent die schrijft over de blok. Anderzijds kunnen er ook blogposts komen over maatschappelijke debatten. Dat zijn dan opiniestukken, professoren die iets over hun onderzoek willen schrijven, doctoraatsstudenten..."

Professor geologie Manuel Sintubin schreef al enkele bijdragen voor de site. "Veel profen zijn actief bezig met maatschappelijke dienstverlening en hebben hun eigen blog. Maar die is vaak niet erg zichtbaar. Dit platform geeft ons de mogelijkheid om sterk aanwezig te zijn en met opinies naar buiten te komen die misschien niet heel strikt met ons vakgebied verbonden zijn. Ik denk dat daar nood aan was."

Rectorale steun

Somers: "Het idee leefde hier al langer. Oorspronkelijk wilden we vooral onze doctoraatsstudenten een platform geven voor hun interessante ideeën. Maar dan begonnen we verder te denken en wilden we er ook heel wat andere groepen bij betrekken. Er was ook een sterke vraag naar een discussieplatform. Daarom hebben we het breder aangepakt. Rector Rik Torfs staat er heel hard voor open en steunt ons sterk."

Wordt zo'n platform niet al snel een plaats waar alleen door de universiteit gedoogde meningen wor-

den toegelaten? Volgens Somers is er wel degelijk ruimte voor kritiek. "Er is ruimte voor discussie. Studenten reageren bijvoorbeeld op blogs van professoren of omgekeerd. Het moet een plek zijn waar iedereen van de universiteit zijn ei kwijt kan over verschillende onderwerpen. Kritiek heeft zeker zijn plaats: een opiniestuk tegen het beleid kan perfect. We gaan niet censureren, al is er wel een zekere kwaliteitscontrole: bijdragen moeten vlot geschreven en goed gefundeerd zijn."

Het project past volledig in de interactieve sociale mediastrategie van de KU Leuven, aldus Somers. "We gaan op sociale media vooral actief communiceren, maar ook meer interactief reageren. We krijgen ook steeds meer vragen van studenten via die kanalen en kunnen hen zo begeleiden. Dat is de meerwaarde van so-

"Het moet vlot geschreven en goed gefundeerd zijn"

SARAH SOMERS

ciale media. Onlangs was er iemand die tweette: "Ik twijfel nog tussen KU Leuven en UHasselt". Wij hebben daar als KU Leuven op geantwoord: "Dat is inderdaad een moeilijke keuze, maar als je vragen hebt mag je ons altijd contacteren." Zo kunnen we concreet het verschil maken."

www.kuleuvenblogt.be

STUDENT

Persvers

10 jaar Babylon

Babylon, de studentenkring van de studenten taal- en letterkunde, viert dit jaar haar tienjarig jubileum. Die mijlpaal wordt gedurende het hele semester uitgebreid gevierd. De activiteitenreeks werd op 9 februari afgetrapt met een openingsreceptie, waarop onder andere alumnus en VTM NIEUWS-anker Stef Wauters, Letterendecaan Luc Draye en Babylonpreses Kathleen Lewyllie het woord namen. De komende weken volgen enkele meer studentikoze evenementen, zoals een quiz, een td en een cantus in de Universiteitshal. Op 1 mei zet Babylon de kers op de verjaardagstaart met een slotfeest in de tuinen van kasteel Arenberg. Proficiat, Babylon!

R.I.P. Délibéré

Délibéré, de fakbar van de studenten van de KU Leuven-campus Groep T en de hogeschool Groep T, sloot op 1 februari definitief de deuren. Dat gebeurde met een dagdisco. Ondertussen is er al een opvolger voor de fakbar in de maak, die volgend academiejaar de deuren zal openen. Délibéré moet wijken voor het bouwproject Vesalius. Dat omvat niet alleen kleinhandel en studentenkoten, maar ook een cinema-complex. Dat zal zich voornamelijk concentreren op arthousefilms. Als alles goed gaat, wordt Vesalius in 2015 opgeleverd.

Obstakelloop in de maak

Wie uitgekeken is op zijn wekelijkse joggrondje aan het Sportkot, kan volgend academiejaar zijn hartje ophalen met een nieuw initiatief van LOKO Sport en Apolloon. De twee organisaties slaan namelijk de handen in elkaar voor Survival of the Student, een loopwedstrijd met verschillende obstakels. De organisatoren spelen met Survival of the Student in op de hype rond survivalruns, die de laatste jaren als padenstoelen uit de grond rijzen. Hoe Survival of the Student er zal uitzien, is nog niet duidelijk. Ook de datum en de locatie liggen nog niet vast. Veel zal afhangen van de resultaten van de enquête die LOKO en Apolloon via Facebook onder de studenten hebben verspreid. (jvl)

Student

JONGE WOLVEN **NOTEBLE**

“We willen studenten efficiënter laten leren”

Vanaf dinsdag kunnen studenten terecht op Noteble. Dat is een website die studenten toelaat om notities, samenvattingen en andere documenten te delen en er ook over te interageren.

FRANK PIETERMAAT

“Noteble is een platform om studenten efficiënter te laten leren,” vertelt initiatiefnemer Jasper Goyvaerts. “We zijn gestart vanuit de noden van de student. Op dit moment is er allerhande academische informatie te vinden, bijvoorbeeld op Wikipedia, Facebook en Dropbox, maar die is vaak niet gestructureerd. Dat willen we verhelpen.”

“Wij zijn een platform waar alle documenten die nuttig kunnen zijn voor je studies, zoals samenvattingen en examenvragen, op verschijnen, maar ook relevante artikels. Alles wat je kan bedenken, wordt gecentraliseerd. Tegelijkertijd kunnen studenten vragen stellen en ratings

geven, zodat andere studenten meteen kunnen zien welke documenten nuttig zijn.”

Zulke plannen klinken wel zeer ambitieus, zeker voor twee studenten. “Ik doe het samen met een vriend van mij die vooral de technische kant verzorgt. Zelf zijn we allebei nog studenten. Het is ambitieus, maar niet onmogelijk,” klinkt Goyvaerts zelfverzekerd. “Zeker in de beginfase kruipt er heel veel tijd in om alle documenten om te zetten naar ons platform.”

Ondertussen probeert Noteble ook de studentenverenigingen bij hun project te betrekken. “De steun van de studentenverenigingen is zeer belangrijk om alle studenten erbij te kunnen betrekken. Om in een eerste

fase te kunnen groeien, is dat van groot belang. Momenteel is hun feedback positief. Ik denk dat wanneer zij hun documenten op ons platform zullen zien en ze de interactie bekijken, het zeer snel kan evolueren.”

Gratis

Het platform is ook volledig gratis. Goyvaerts en zijn collega werken volledig vrijwillig. Maar ze werken wel aan een verdienmodel voor de toekomst. “In de toekomst willen we aan bedrijven gerichte reclame aanbieden,” vertelt Goyvaerts. “De bedrijven krijgen dan de mogelijkheid om een vacature of product tentoon te stellen aan bepaalde studenten. Dat kunnen wij dan in samenvattingen zetten.”

“Daarnaast zouden we ook graag met kmo's samenwerken. Studenten zouden virtuele *rewards* en credits kunnen verdienen om die bij bepaalde kmo's om te zetten in kortingen of echte producten, bijvoorbeeld een pintje in een van de fakbars of korting in een restaurant.”

“We hopen dat tegen het einde van het academiejaar iedereen in Leuven Noteble gebruikt”

JASPER GOYVAERTS (NOTEBLE)

“Ik heb al met een aantal professoren gesproken omdat we ook voor hen, net als voor de monitoraten, in de toekomst functionaliteiten zullen aanbieden op ons platform. Zij waren er zeker voor te vinden. Ik ga binnenkort ook samenzitten met de onderwijsverantwoordelijken van de KU Leuven en kijken hoe zij het zien,” aldus Goyvaerts.

“Interessant voor de proffen is dat we bijvoorbeeld een opvolgingssysteem hebben. Als studenten vaak bepaalde vragen stellen die terugkeren, wordt een prof automatisch verwittigd en zodoende kan hij daarmee aan de

slag. We willen in de toekomst ook de monitoraten een beetje digitaliseren zodat de personen van het monitoraat mensen online kunnen verder helpen.”

Noteble heeft alvast goede voornemens voor de toekomst. “We hopen dat tegen het einde van het academiejaar iedereen in Leuven gebruik maakt van Noteble. Dan kunnen we ook kijken naar andere steden want we hopen op een synergie tussen de verschillende universiteiten,” besluit Goyvaerts.

Meer info: Facebook.com/noteble

Win een iPad Mini

En lees de Veto-app

— Nieuwe Veto iPad App —

1) Neem een foto van jezelf terwijl je Veto op je favoriete plaats leest

2) Stuur de foto voor 17 februari naar veto@veto.be

3) Like Facebook.com/Twipe

De foto's worden op de Facebookpagina van Veto geplaatst. De maker van de foto met de meeste likes wint een iPad Mini

Met de steun van

twipe
DIGITAL PUBLISHING

dS De
Standaard

Cultuur

HANNELORE BEDERT EN JONAS WINTERLAND

Stout zijn zonder te storen

Hannelore Bedert en Jonas Winterland worden meestal in het hokje van de kleinkunst - zoals dat genoegzaam heet - geklasseerd. Eigenlijk gewoon Nederlandstalige popmuziek. Wat geen eenvoudige opdracht is, zoals we ook vrijdag in 30CC/Schouwburg zagen.

SAM RIJNDERS

Hannelore Bedert en Jonas Winterland zijn deel van de réveille die het genre de afgelopen jaren kent. Of ze nu Eva De Roovere, Bart Peeters of Mira heten: allemaal genieten ze de nodige *airplay* op Radio 1 en vinden ze vlot hun publiek.

Dat publiek lijkt op haar idolen: zeker niet platvloers, maar evenmin uitgesproken hip of alternatief. De Leuvense stadsschouwburg vult zich dan ook met dertigers en veertigers. Voor ons wisselen twee vrouwen alvast foto's uit van hun kooksels van de week. Aandoenlijk, al zag die tajine er best smakelijk uit.

Jonge belofte Jonas Winterland is ons voorafje vanavond. Als import-Leuvenaar speelt hij een thuiswedstrijd, merkt de ietwat bedeesde

tans weten wij dit orgastisch nummertje doorgaans best te pruimen.

Geknakte gitaarriem

Bedert zelf mist haar entree niet: een geknakte gitaarriem zorgt ervoor dat haar gitaar van nabij kennismaakt met het podium. Een kort oponthoud dat de rest van de band met de nodige grappen en grollen opvult. Een stevig staaltje crisismanagement. Het hele optreden blijft Bedert schroefjes van haar geliefde gitaar vinden.

Zingen in het Nederlands blijft een uitdaging: in het Engels klinkt de meest banale onzin al gauw geniaal. Bedert doet een mooie poging met een tussentaaltje vol ge-ge en ge-gij waardoor alles wat ruwer klinkt, maar het resultaat is ons te braaf.

"Mensen denken dat ik altijd over liefdesverdriet zing," beklagt ze zich. Die mensen zitten er niet ver naast. Tekenend is het moment waarop ze haar lichtman aan een nieuw lief probeert te helpen. "Ge kunt er goed mee babbelen en naar eigen zeggen heeft hij de grootste," zegt ze ietwat stout zonder buiten de lijntjes te kleuren.

Voor haar laatste plaat *Iets dat niet komt* werkte Bedert samen met gitarist Thomas Vanelslander, wat ook vanavond voor een steviger en interessanter geluid zorgt. Wanneer Bederts stem en Vanelslanders sner-

Het hele optreden blijft Bedert schroefjes van haar geliefde gitaar vinden

pende gitaar uithalen tijdens het slotnummer, knikken de hoofdjes hevig op en neer.

Eenmaal de zaal verlaten treffen we beide artiesten terwijl ze hun cd's trachten te slijten. Bij Bedert kun je ook terecht voor oorringen en halskettingen. Muziek maken in dit land blijft bovenal een roeping.

Muziek maken in dit land blijft bovenal een roeping

frontman op. Ter ondersteuning heeft hij zoals menig zichzelf respecterend kleinkunstenaar een heuse multi-instrumentaliste en haar cello meegebracht. Jammer dan dat de ritmesectie niet meer beslaagt dan wat vooraf opgenomen en doffe klanken.

De combinatie van haar stem met Winterlands warme timbre brengt zijn ingetogen nummers tot hun recht. Het bescheiden radiohitje *Naar het licht* valt echter in het water in een uitgekledede versie. Noch-

Bedert en Winterland zijn deel van de réveille die het genre de afgelopen jaren kent

Caroline Van Rhee

CulKal

De culturele kalender van Leuven voor februari

Muziek

15 FEB
Silenced
STUK-café

De paradox is het kloppende hart van onze samenleving. Zelfs clubSTUK organiseert een avondje vol elektronische toekomstmuziek onder de noemer *Silenced*. In het teken van Artefact kan men in de Naamsestraat terecht voor wat de basmuziek van de toekomst wordt, maar toch: eerst zien en dan geloven.

19 FEB
Liesa Van Der Aa en Poppy Ackroyd
Wagehuys

Wie houdt van een hedendaags klassiek of jazzconcert weet zijn weg naar het Wagehuys wel te vinden. Van Der Aa leidt een orkest van pedalen en loopstations met haar viool. De Engelse Ackroyd wordt dan weer in een adem genoemd met Nils Frahm die enkele maanden geleden Leuven aandeed. Wie zoekt naar een verrassend en avondvullend muzikaal voor- spel weet waar naartoe te gaan.

Literatuur

14 FEB
Bal van de Begeerte
Vooruit, Gent
30 CC, Leuven

Het is dan misschien niet meteen bij de deur, maar om wat extra begeerte nemen we graag een enkele treinreis naar Gent. Behoud de Begeerte bestaat 30 jaar en gaat dat viere op valentijnsdag. Tom Lanoye en Jules Deelder, met wie het dertig jaar geleden allemaal begon, richten hun pijlen op onze harten. Geen zorg voor wie Gent niet weet liggen, 16 februari staan ze in 30CC/Schouwburg, Leuven.

26 FEB
Vers Geweld
Wereldcafé

Moeder poëzie is bevallen van een nieuw kind! Vers Geweld is een initiatief van Jeugd en Poëzie in samenwerking met het Wereldcafé.coop. Ze organiseren een avondje smaakvolle dichtkunst van de hand van drie jonge dichters. Drie stemmen, een hoop woorden en een voltallig publiek. Een simpel concept dat misschien wel een zeer mooi nageslacht voortbrengt.

Film

16-17 DEC
Nymphomaniac part I & II
Cinema Zed

De laatste nieuwe van Lars Von Trier is op zijn minst spraakmakend te noemen. De filmmaker zelf is zo controversieel dat het epitheton ornans *the man you love to hate* hem niet zou misstaan. In ieder geval moet zowel de liefhebber als de criticus de film gezien hebben om er zich een mening over te vormen, en als er dit jaar één film is waarover men een mening moet hebben, dan gokken we dat het deze is. (edc)

Cultuur

IN GESPREK MET DE NIEUWE CURATOR VAN ARTEFACT

“Cureren is voor mij een andere manier om wetenschap te kunnen bedrijven”

Hicham Khalidi, Nederlands Marokkaan maar vooral eeuwige inwoner van de “transitzone”, is the new boss in town. Na jarenlange omzwervingen heeft hij een thuisbasis gevonden en die ligt in STUK. Deze week begint de eerste editie van Artefact met Khalidi als curator.

SARAH VAN BULCK

Hicham wie, horen we u denken? Khalidi (1972) kwam pas rond zijn dertigste echt in contact met hedendaagse kunst na een divers parcours van bedrijfseconomie, koken, programmeren en mode. In 2013 is Khalidi begonnen als programmator mediakunst voor STUK. Hij is verantwoordelijk voor de programmering van

tentoonstellingen en zal ook Artefact cureren.

U cureert Artefact én de Marrakech Biennale. Sta ons toe even de wenkbrauwen te fronsen. Is een van de twee niet druk genoeg?

Hicham Khalidi: «(lacht) Nou ja, het wordt wel een ingewikkeld proces, maar we zijn het aan het doen. Voordat ik bij STUK

begon als curator, was ik al bezig met de Biennale. Ik kon die niet zomaar opgeven, en de datum van Artefact kon niet verplaatst worden. Het zijn eigenlijk tientallen

.....
“Artefact moet weer het centrum van het geheel worden”
.....

tentoonstellingen in één keer. Ik steek dus een jaar werk in één maand. In de Biennale gaat het over politiek, over actualiteit en over de toekomst van Marokko. Hier in Artefact gaat het over het beeld en de relatie die de mens ermee heeft. Je kunt dat breed zien, maar de twee raken elkaar wel: in perceptie, zintuiglijke waarneming en in de ervaring van tijd.»

Transitzone

U noemde zichzelf een remigrant, nadat u als volwassene terugkeerde naar Marokko. En nu?

Khalidi: «Nu zit ik in transit. Ik vond het lokale interessant, maar ik wilde op een internationaal niveau werken. Dat vond ik interessanter en daar voelde ik me beter in thuis. Ik denk dat kunst zich op dit moment voornamelijk in die transitzone bevindt. Als je alleen maar lokaal gevestigd bent, komt er heel snel een schil om je heen die voor jou de wereld informeert.»

«Maar zodra je het lokale probeert te vatten, ben je het kwijt. Dat is voor mij begonnen met mode. Hoe komt het dat een legging hip wordt? Waar is het moment dat de eerste persoon een legging droeg, en de tweede het overnam? Je kunt het wel zien en vasthouden, maar je kan het proces niet uitschrijven of visualiseren. Je kan dat ook op nationaal niveau betrekken. Wat is Marokkaans? En wat is Belgisch? Het is niet haalbaar de oorsprong daarvan te achterhalen. Er is geen oorsprong, alleen maar een continue beweging. Maar door over lokaal en globaal te spreken, maak je er een statisch gegeven van. Want het lokale moet toch een locatie

hebben? Maar wat is dat, en waar vinden we dat?»

De transitzone als alternatief dan?

Khalidi: «Precies. Die transitzone is flux, een continu veranderingsproces. Je kunt hem aanvoelen. Een transitzone is veel realistischer dan een wereld met grenzen en bakens. We moeten begrijpen dat we door technologie sowieso verbonden zijn met elkaar en invloed hebben op elkaar. Zodra je die flux begrijpt, en de snelheid ervan, begrijp je hoe je de wereld kan beïnvloeden. Technologie verdicht tijd en plaats. Denken doet, denken verandert al per definitie.»

Geldt dat ook voor Artefact?

Khalidi: «Zeker. Cureren is voor mij een andere manier om wetenschap te kunnen bedrijven. In de kunst waar ik mee bezig ben, gaat het om potentialiteit en is niets statisch. Neem het idee van Matt Gatton, de paleo-camera obscura (*zie kader*). We zien een representatie van de wereld maar begrijpen die nog niet. Maar dan: wow. Boem. Klik. Ineens verandert de mens in een bewuste mens. Die wetenschappelijke benadering maakt voor de mensen duidelijk waar kunst om gaat. Eerst is er iets fenomenaals: licht en kleur. En precies van daaruit ontstaat ook iets sociaal en esthetisch. In de filosofie sla je dat over, daar begin je meteen met politiek en esthetiek, zonder de genealogie ervan te kaderen.»

.....
“Denken verandert al per definitie”
.....

Uw aanstelling bij STUK is vast. Wat mogen we voor de toekomst verwachten?

Khalidi: «Ik wil echt de link tussen kunst en wetenschap benadrukken omdat we ons in de universiteitsstad bevinden. Ik wil ook terug van Artefact het centrum van het geheel maken. De projecten ervoor en erna gelden dan als research, door publicaties en lezingen. Artefact moet weer gelden als het moment waarop alles in praktijk gebracht wordt.»

Arte-wat?

Artefact is het jaarlijkse kunstenfestival van STUK en geldt als het hoogtepunt van het werkjaar. De komende editie, “De Prehistorie van het Beeld”, stelt de relatie tussen mens en beeld centraal. Het festival loopt over de hele stad.

Paleo-camera - Matt Gatton: Gatton werpt de -mathematisch onderbouwde - theorie op dat prehistorische kunst simpelweg het gevolg was van een natuurlijke camera obscura in tenten. De rode draad van het festival.

Global Rainbow - Yvette Mattern: Een regenboog van 40 kilometer van Leuven tot Diest.

Aangeraden door Khalid: “Higgs van Theater Adhoc. Ik zou ook de film “Nostalgie de la Luz” aan iedereen aanraden. En voor studenten het muziekfestival.”

Praktisch: Artefact festival: 13-23 februari. www.artefact-festival.be voor praktische info, rondleidingen, prijzen & tickets. Gratis expo: 14u00 - 22u30 van woensdag t.e.m. zaterdag en tot 19u00 van zondag t.e.m. dinsdag.

Andrew Snowball

Cultuur

STUDENTEN CULTURELE STUDIES MET PROJECT LEUVEN URBAN ART

Leuvense Banksy's in kaart gebracht

Kunst vind je niet alleen in musea en concertzalen, maar ook in je eigen straat. Dat willen vier studenten Culturele Studies aantonen met hun project Leuven Urban Art. Via hun site verzamelen ze voorbeelden van kunst op Leuvense muren en sporen ze anderen aan om dat ook te doen.

JASPER VAN LOY

De bekendste straatkunstenaar ter wereld is uiteraard Banksy, maar ook in de straten van Leuven vind je soms pareltjes van schilder- en tekenkunst. Eén van die pareltjes zette vier studenten onlangs aan het denken. Het viertal, dat Culturele Studies studeert, ontdekte namelijk nog veel meer straatkunst en besloot er een project aan te wijden: *Leuven Urban Art*.

"Met *Leuven Urban Art* proberen we een inventaris te maken van alle vormen van *urban art* die in het Leuvense straatbeeld te bewonderen zijn," leggen Elise Gazenbeek en Marijn Geluykens uit. "*Urban art* is trouwens een veel breder concept dan graffiti alleen. We hebben ook al prachtige kunstwerkjes gespot met bijvoorbeeld post-its." Samen met hun medestudenten, Jasmien Schutz en Felipe dos Santos, brachten Gazenbeek en Geluykens alle werken samen op een website.

Urban art is weliswaar een breed concept, maar krabbels zonder esthetische meerwaarde vallen volgens de initiatiefnemers niet onder die noemer. "Voor doel-

loos vandalisme is er in ons project geen plaats," zegt Gazenbeek. *Urban art* hoeft volgens de studenten niet eens illegaal te zijn. "Veel kunstenaars werken volgens de wet en maken eerst duidelijke afspraken met de eigenaar van de muur die ze willen opfleuren," aldus Geluy-

**"Er is in Leuven
blijkbaar
een hele
scene rond
straatkunst"**

kens. Zulke samenwerkingen worden in Leuven zelfs gestimuleerd door organisaties als *Muur zoekt kunst*.

Rode draden

De vier studenten willen niet alleen straatkunst spotten, maar

ook de bezoekers van hun website aansporen om hetzelfde te doen. "Iedereen die *urban art* opmerkt in Leuven, mag daar een foto van nemen en die via onze Facebookpagina posten," legt Geluykens uit. "Daarnaast hebben we alle voorbeelden van *urban art* in een kaart gegoten, waarmee iedereen op zoek kan gaan naar kunst in zijn buurt," vult Gazenbeek aan. "Verder denken we nog steeds na over hoe we de interactiviteit nog kunnen verhogen. Een app is een van de mogelijkheden, maar dat is nog niet zeker."

Nu het project al enkele maanden loopt, springen er enkele

rode draden in het oog. "Er is in Leuven blijkbaar een hele *scene* rond straatkunst ontstaan, want

**"Urban art
hoeft niet per
se illegaal te
zijn"**

bepaalde stijlkenmerken komen regelmatig terug," zegt Van Gazenbeek. "Van sommige arties-

ten kennen we zelfs de naam." Daarnaast valt het op hoe vluchtig straatkunst soms is. Geluykens legt uit waarom: "Bijna elke week komen er werken bij, maar er verdwijnt ook heel wat kunst. Soms door de tand des tijds, maar ook doordat de politie sommige werken laat weghalen." *Leuven Urban Art* is dus nooit af, ook niet als de vier initiatiefnemers zijn afgestudeerd. "We willen dit project voorlopig niet te snel loslaten," lacht Van Gazenbeek. "Daarvoor vinden we het te boeiend."

Meer informatie op leuvenurbanart.weebly.com.

Anemie Vermeulen

Boekarest ligt vanaf nu op het Ladeuzeplein

Een van de gezelligste boekenwinkels in Leuven, Paard van Troje, heeft sinds 28 januari een nieuwe naam: Boekarest, Hoofdstad der Letteren.

MARGOT DE BOECK

Dat de naam moest veranderen was geen overhaaste beslissing. Tien jaar geleden opende Bart van Aken in Leuven de eerste onafhankelijke boekenwinkel Paard van Troje. Later opende hij een tweede filiaal in Gent. In oktober 2011 kochten huidige eigenaars Tom van Aken en Werner Camps de vestiging in Leuven over, inclusief de licentie voor het naamgebruik.

Toch is de winkel in Leuven de afgelopen twee jaar geleidelijk aan meer haar eigen weg opgegaan. Beide winkels focussen op kwaliteitsfictie. Er zijn echter verschillen. Zo heeft Gent een uitgebreider assortiment kookboeken terwijl in Leuven meer kunstcatalogi liggen. Met de uitgave van Kristien Hemmereichs' boek *De vrouw die de honden eten gaf* bleek weer dat de boe-

kenvoorkeur van beide winkels verschilde. In Gent werd het niet verkocht, omdat Bart van Aken het in de Nederlandse krant *de Volkskrant* "een kutboek" vond. Die uitspraak veroorzaakte een kleine mediastorm. "Wij vonden het boek wel goed. We besloten zelfs om het in onze etalage te zetten," zegt Boekarestverkoper Maartje Swillen. De naamsverandering kwam bovendien, en niet toevallig, rond Gedichtendag, de jaarlijkse hoogdag van de poëzie eind januari. Het ideale moment voor de boekhandel om te herrijzen.

Kleine Fnac

Hard Hart, het gehypete boek van Ish Ait Hamou, sterjurylid in het vtm-programma *So you think you can dance*, verkopen ze in Boekarest echter niet. "De meerwaarde van onze winkel in vergelijking met grote ketens

zoals Fnac en Standaard Boekhandel is dat we in Boekarest veel lezen en dus onze boeken kennen. Wij maken een strenge selectie en proberen vooral datgene aan te bieden wat je bij Fnac niet vindt, zoals de prentenboeken

**"De mensen komen hier
voor wat ze bij de grote
ketens niet vinden"**

MAARTJE SWILLEN (BOEKAREST)

van Astrid Lindgren. Ik haal persoonlijk zeer veel voldoening uit mijn werk als ik van een klant hoor dat ik hem een goed boek aanbeveel. Bovendien is het hier veel kleiner, waardoor we niet meteen plaats hebben voor alle boeken. Het kan best zijn dat het hier

volgende week wel ligt. We hebben geluk met onze locatie. Met de Bilbo naast de deur zijn we zelfs een kleine Fnac," lacht Swillen.

Op de vraag wat zij van de financiële problemen bij boekhandel Polare, het vroegere De Slegte vindt, antwoordt Swillen: "Wij wachten heus niet op het faillissement van Polare. Wij hebben grote ketens zoals Fnac, Standaard Boekhandel en Polare nodig, anders zou de afzetmarkt voor boeken drastisch kleiner worden en wordt een boek dus onbetaalbaar. Bovendien trekken wij een ander publiek aan. De mensen komen hier meestal voor wat ze bij de ketens niet vinden." Poëzie bijvoorbeeld? Het aanbod van dit buitenbeentje in de literatuur was twee jaar geleden opmerkelijk groter in de onafhankelijke boekenwinkel. "Poëzie kabbelt en is niet altijd even makkelijk te volgen. Om ons aanbod goed gevuld te houden, rekenen wij vooral op de steun van klanten. Als je hier iets vraagt, zullen we het zeker bestellen. Dat zullen ze in de grotere ketens niet zomaar doen," zegt Swillen.

Menu v/d week 10 - 14/2/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

= vegetarisch

maandag

Boerenworst met prei in room		€ 3.10
Chili sin carne met jacked potatoe		€ 5.30
Koninginnenhapje		€ 4.10
Wienerschnitzel met rode wijnsaus en forestieregroenten		€ 5.30

dinsdag

Kalkoenlapje met bieslooksaus en groentemix		€ 5.30
Quornfilets met andijvie in room		€ 5.80
Vleesballetjes in mosterdsaus		€ 3.10
Spaghetti bolognese groot (in A1-A2-A3, in A3 alleen 's middags)		€ 4.10
1/2 kip met saus en garnituur (in A3, alleen 's avonds)		€ 5.80

woensdag

Fishstick met tomatensaus, slaatje en puree		€ 3.10
Koninginnenhapje		€ 4.10
Steak met peperroomsaus en erwtes		€ 5.80
Vegetarische lasagne		€ 5.30

donderdag

Cordon bleu met osso bucosaus en boontjes		€ 5.30
Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje		€ 5.80
Spaghetti carbonara groot, klein	A1	€ 4.10
Spaghetti bolognese groot	A3	€ 4.10
Spaghetti bolognese veggie groot	A3	€ 4.10
Vegetarisch koninginnenhapje	A1+A2	€ 4.10
Pita met saus en slaatje (A3, alleen enkel avondmenu)		€ 4.10

vrijdag 14 februari

Groentenrisotto met quornbereiding		€ 4.10
Hamburger met tomatensaus, worteltjes en aardappelhartjes		€ 3.10
Stoofvlees op z'n Vlaams		€ 5.30

Gepaneerde pladijs met normandische saus en peterseliepuree	A1+A3	€ 5.30
---	-------	--------

Geniet samen met je geliefde

Alma 1, 2, 3 & GHB

Gratis
Aperitief,
borrelnootjes
& dessert

Aperitief : Pisangcocktail of vers sinaasappelsap met pindanootjes

Pizza met ham, paprika, ananas & kaas
Duo van mini-donuts

€ 5,80 studentenprijs

Actie beperkt tot 200 schotels per Alma (100 in Alma GHB)

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

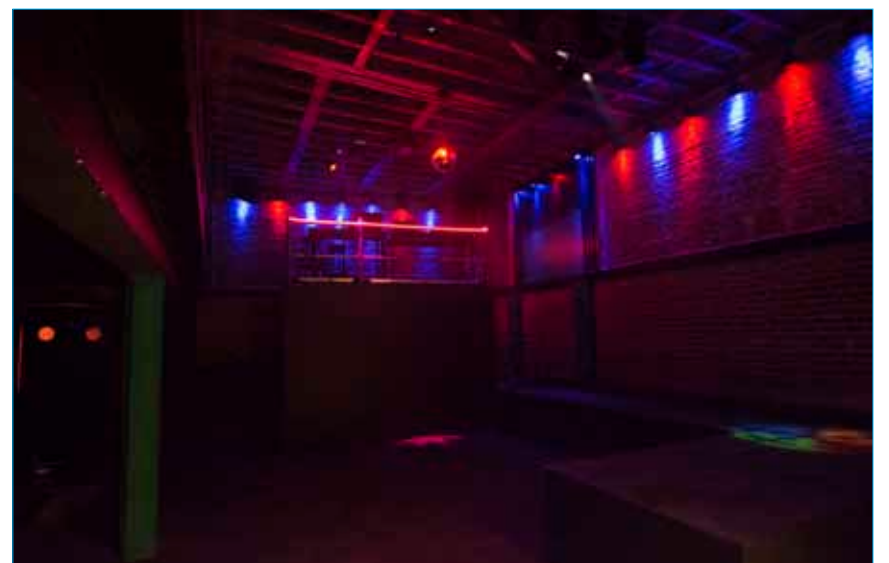

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPESTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

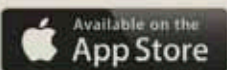
Vraagtekens bij kwaliteit hotels Sochi

UGent verhuist naar Leuven om KU Leuven de loef af te steken

10 FEBRUARI 2014

Veto lanceert app

EEN HIPPE NIEUWE MANIER VOOR RIJKE STINKERDS OM ONZE LINKSE VODDENGAZET TE NEGEREN

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 13
Maandag 10 februari 2014

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Jens "Londen" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:

Frank "Edinburgh" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:

Eva "Washington D.C." Schalbreeck, Quinten "Madrid" Evens, Korneel "Brugge" De Schamp, Ernest "Parijs" De Clerck, Karolien "Wellington" Wilmots

Schrijvers:

Sam "Amsterdam" Rijnders, Sarah "Tokio" Van Bulck, Jasper "Rome" Van Loy, Margot "Wenen" De Boeck

Fotografen:

Kwong Gueng "Beijing" To,

Andrew "Jeruzalem" Snowball, Caroline "Lissabon" Van Rhee, Annemie "Ouagadougou" Vermeulen

Tekenaars:

Simon "Marrakech" Englebert, Karolien "Brussel" Favoreel, Jeroen "Stockholm" Baert

Dtp:

Jens Cardinaels, Frank Pietermaat

Eindredactie:

Frank Pietermaat, Jens Cardinaels

IT:

Joachim "Riga" Beckers, Pieter "Kopenhagen" Hiele

Publiciteit:

Alfaset cvba - Pieter "Antwerpen" Rombouts
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Overschrijvingen op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, favoriete hoofdsteden) zijn

welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Hannelore Bedert

“Kleinkunst is een te enge term voor wat ik doe”

Soms vertederend, soms beenhard, maar altijd in het “schoon Vlaams”: dat is het succesrecept waarmee zangeres Hannelore Bedert ondertussen al drie platen heeft gemaakt. Haar nieuwste worp heet “Iets dat niet komt” en oogst vrijwel overal positieve recensies. Om die cd voor te stellen speelde Bedert vorige week in de Leuvense Schouwburg.

JASPER VAN LOY

Vormen de positieve reacties op je nieuwe plaat een rem of een stimulans voor jou?

Hannelore Bedert: «De goede kritieken op mijn eerste cd bezorgden mij vooral veel schrik voor wat men “de moeilijke tweede” noemt. Ik zat constant met de gedachte in mijn hoofd dat die absoluut het niveau van mijn debuut moest halen. Toen ook de tweede cd goed werd onthaald, besliste ik voor mezelf dat *Iets dat niet komt* vooral een plaat moest zijn zoals ik die wilde. Mening van anderen hebben in aanloop naar deze cd veel minder invloed op mij gehad dan daarvoor.»

In elk interview komt naar voren dat je zwaarmoedige teksten schrijft, terwijl je zelf een vrolijke vrouw bent. Hebben die teksten dan geen weerslag op je gemoed?

Bedert: «Nee. Ik ben wel een piekeraar die heel traag iets vergeet,

maar dat is geen gevolg van mijn teksten. Eigenlijk is het zelfs omgekeerd: als er iets tegenzit, zeker op emotioneel gebied, schrijf ik liedjes als uitlaatklep.»

“Deze plaat moest vooral een plaat zijn zoals ik die wilde”

Pieker je ook over muzikale zaken?

Bedert: «Minder en minder. Hoe langer je op het podium staat, hoe beter je leert omgaan met kritiek.

Na een tijdje weet je gewoon dat je negatieve reacties kunt krijgen, maar uiteindelijk is niemand verplicht om mijn cd te kopen of om naar mij te luisteren op de radio. Daarnaast voel ik me ook gesteund door veel mensen die mijn muziek wel appreciëren. Op die mensen focus ik me nu, terwijl ik vroeger veel meer gericht was op de criticasters. Daar komt nog bij dat ik in mijn kleinkunstopleiding aan het Herman Teirlinck Instituut bakken kritiek over me heen heb gekregen. Dat was een harde, maar goede leerschool.»

Heeft je opleiding je ook op andere vlakken beïnvloed?

Bedert: «Ik weet niet of ik zonder die studies andere muziek zou hebben gemaakt, maar die jaren hebben me wel gevormd. Daarvoor was ik al een harde werker, maar daar heb ik geleerd dat je met alleen talent er gewoonweg niet komt als je iets wil bereiken. Een diploma is één ding, maar ervoor willen werken is nog belangrijker.»

‘s Nachts doorwerken

Op je website spreek je constant in de wij-vorm. In welke mate is Hannelore Bedert een groepsconcept?

Bedert: «Aan de ene kant spelen we onder mijn naam, ben ik de frontvrouw en schrijf ik de liedjes. Maar ondertussen spelen we al zes jaar samen en voelen we dat wij veel meer zijn dan een zangeres die wat muzikanten bij elkaar heeft gezocht. Dat

Wie is Hannelore Bedert?

Hannelore Bedert begon haar carrière in de Engelstalige groep Rhee. In 2007 won ze de Nekkawedstrijd en een jaar later volgde haar Nederlands-

talig debuut, *Wat als?*. In 2011 verscheen haar tweede cd *Uitgewist*. Enkele bekende nummers van haar zijn *Janker*, *Vocabulaire* en *Altijd nooit meer*.

neemt niet weg dat ik mijn volgende plaat misschien wel alleen maak, inclusief een solotournee. Voor mij was het vooral een enorme leerschool om te zien wat andere muzikanten doen. Vroeger moest ik alleen rekening houden met mijn stem en een piano of gitaar, maar nu moet ik ook ruimte creëren voor de bassist of de drummer.»

Schrijf je ook op een andere manier sinds je met een band optreedt?

Bedert: «Zoals veel singer-songwriters blijf ik uitgaan van het principe dat een goed nummer overeind blijft met alleen een stem en een piano of gitaar. Het is geweldig om met elf muzikanten te spelen die jouw eigen basis inkleuren en verrijken, maar die basis moet dan wel staan als een huis.»

“Radiostilte,” een van de singles uit de nieuwe cd, gaat over jezelf afsluiten. Speelt afzondering een rol in jouw schrijfproces?

Bedert: «Als ik schrijf, heb ik het liefst niemand in de buurt. Ik word er al ongemakkelijk van als mijn

man thuis is en ik weet dat hij mijn probeersels kan horen. Mijn man ziet daar geen graten in, maar ik vind dat verschrikkelijk. Daarnaast heb ik ook een zootje en kan ik dus ook niet ‘s nachts werken, terwijl dat mijn meest productieve periode van de dag is. Binnenkort gaan mijn man en ons zootje een weekje op vakantie en blijf ik thuis. Voor sommige anderen zou dat een week uitgaan betekenen, maar ik doe dat om ‘s nachts te kunnen doorwerken. (lacht)»

Dingen regelen

Samen met uw cd kwamen er de laatste tijd heel wat Nederlandse cd's uit, van Stoomboot tot Senne Guns. Ziet u een verband?

Bedert: «Volgens mij is het puur toeval. Wel is het zo dat ik met bijvoorbeeld Senne Guns en Eva de Roovere heb overlegd voor ik de releasedatum van mijn cd heb bepaald, omdat we nu eenmaal hetzelfde doelpubliek hebben.»

«Toch valt niet alle Nederlandstalige muziek van nu samen te vatten onder één noemer. Kleinkunst past bijvoorbeeld perfect bij het werk van Jonas Winterland (*het voorprogramma van Bedert in Leuven, red.*), maar voor wat ik nu doe vind ik het een te enge term. Dat betekent niet dat kleinkunst een beledigende term is, integendeel. Het wordt gewoon te gemakkelijk gebruikt om elke jongen of meisje met een gitaar die in het Nederlands zingt in een vakje te stoppen.»

Liggen uw voorbeelden dan in het Nederlandse taalgebied of daarbuiten?

Bedert: «Naar iemand als Raymond van het Groenewoud kijk ik enorm op, maar het is niet de muziek die ik wil maken. Ik luister meer naar buitenlandse singer-songwriters zoals Glenn Hansard en Ani DiFranco. Wat zij in hun taal doen, probeer ik in het Nederlands te doen.»

Tot slot een typische vraag voor een piekeraar: wat als u geen muzikale carrière had?

Bedert: «Ik heb er ooit aan gedacht om Germaanse talen of Cultuurwetenschappen te studeren. Daarnaast heb ik de laatste jaren ook gemerkt dat ik heel graag dingen regel en manage, zeker nu ik het wereldje een beetje ken. Ook journalistiek had een mogelijkheid geweest, lesgeven misschien... In ieder geval een even onzekere job als ik nu heb.» (lacht)

Caroline Van Rhee